

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Guntramus Confess: 28. Martii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

les, ut de te alii loquerentur, ut tu de iis quandoque loqueris?

2. Abstine pariter à jocosis, & inutilibus verbis. Si dicendis jocos affuescas, brevi effuties verba ambigua, & Christianæ charitati contraria; imò malles sæpius charitatis leges violare, quàm reticere facetum, & ingeniosum verbum. Supremi iudicii lance inutilia verba ponderabuntur. *Pone Domine custodiam ori meo. David.*

3. Ut Verbo non offendas, nec toties nec tamdiu cum aliis loquaris; in multiloquio non deerit peccatum, aut in Deum, aut in proximum. Si parum loquaris, sapiens & cordatus existimabere; stultus, & imprudens, si multum; & à multis contemnèris. Sæpissimè te pœnitebit, locutam fuisse; tacuisse nunquam. Deum loquere, quare, si quid silentio melius, aut excellentius habes: at, ubi filere præstat, quàm loqui, silentio acquiesce. *Greg.*

S. GUNTRAMUS CONFESS:

28 Martii.

Vnusquisq; vestrum proximo placeat in bonum ad ædificationem.

Paul. ad Rom. cap. 12.

Qui Reges salvam majestatem & regna sua volunt, rectè arces ædificant & propu-

pugnacula; sed rectius ijdem aras struunt
 templaque, & ad stipendia optimos præsi-
 arios, egentes evocant. Inter hos meritò
 Regem GUNTRAMUM numeramus, pulcher-
 rimum Gallix lilium, & meritò in Maria-
 num hortum transplantandum: Regias hic
 gazas omnes vel in sinum pauperū vel tem-
 plorum adyta prodigus sparfit. Certavit ve-
 rò cum GUNTRAMO DEVS, nunquam non
 victor, si de liberalitate cum homine cer-
 tamen sit. Et fortè fortuna somno, ad quē
 à venatione festum perstreptentis rivuli sū-
 sursus invitaverat, aliquantum indulgebat.
 Hic, qui pro dormiente vigilabat, Armiger,
 vidit Dominum cum somno nescio quod
 animalculum proflare: ei cū pontem en-
 se regio struxisset, aquas superavit & proxi-
 mo spelæo successit, paulò post viam can-
 dem relegens ore denuò Regis se abdidit.
 Subinde hic evigilat & somnium de reperto
 thesauro narrat. Sed & Armiger subjicit, quæ
 vigilans somniaverat. Ergò in specum itur
 & ingens auri vis eruitur, sed omnis iterum
 cælo, hoc est templis & egenis transcriben-
 da: quò factum, ut sicam eorum, qui par-
 ridales manus afferre Regi vel epulo sacro
 accumbenti, vel ad matutinas preces cuncti
 parabant

parabant, semper Numen excusserit prodia-
deritque. Tam firma, ô Reges, munimen-
ta templa sunt, tam fidi, si admittitis, corpo-
rum vestrorum Custodes pauperum sunt cohors!

Ex Greg. Turon.

MEDITATIO

De bonis operibus.

1. **D**Um vivis, quantum potes, bonis operibus
incumbe; alia siquidem omnia post mortem
nullius sunt pretii. Memineris quamlibet diem
pia quadam actione signare. Hæc vita brevis; longa,
futura. Commissa luere debes peccata: Ea redime
elemosynis: Quid tam parcus & durus es in pau-
peres? Quid tantum amas Principis imaginem in
nummis, & horres imaginem Christi in pauperibus?
*Quid imaginem Regis sculptam servas in solidis? & ima-
ginem Dei in hominibus detestaris?* August.
2. Coram Deo bona sint opera tua; ideòq; spe-
cta in eis potissimum gloriam, & voluntatem Dei.
Cave, ne vanitate, vel amore tui ipsius corrumpan-
tur, alioqui *mercedem accepisti*. Laudabit te mun-
dus, & Christus damnabit. Prò superi! cor meum
tam exiguum est, vita tam brevis, attamen cor &
vitam, Deum inter & mundum partiri vellem?
3. Videant etiam homines opera tua bona, ut
illa possint imitari. Ne te pudeat, Dei mandatis
obtemperare, & ejusdem consilia sequi. Statim pro-
fitere, Domino te servire, & coram te peccare
aude.

audebit nemo. Quidam forsitan secus interpreta-
buntur, & ridebunt virtutem ac pietatem tuam:
sed sine dementes insanire; imò lætare, nam Chri-
stianus, cum malè habetur à mundo, diligitur à Deo.
Ignat. Mart.

S. ARMOGASTVS,
& SATYRVS.

29. Martii.

*Si ergò non vigilaveris, veniã ad te
tanquam fur, & nescies, quã horã
veniam ad te. Apoc. cap. 3.*

AMbos Geiserici Arriani Regis furor af-
flixit, etſi SATYRUS regiæ domûs Pro-
curator, ARMOGASTUS Comes eſſet. Et
SATYRO quidem, ni ad perfidiam regis mo-
res ſuos etiam ipſe componeret, ob oculos
ponebantur officii, bonorum & liberorum
ſpoliationes, magna ſemper apud aulicos
momenta; Iplã adeo Conjux ultimæ ſortis
homini, & qui camelos agebat, ad ludibriũ
jam fuerat deſtinata. Sed facilè deſpicere hæc
omnia poterat SATYRUS, qui oculos cœlo
deſixerat. Illa expugnare ferreum poterant
animum: ſupplex marito conjux & juncta
matri